

*Nie každý chudobný je skutočne chudobný v duchu.
Nie každý bohatý je skutočne bohatý v duchu.*

Je zaujímavé, že Ježiš vo svojej reči na hore nehovorí: „Blahoslavení chudobní, lebo ich je nebeské kráľovstvo.“ On hovorí: „Blahoslavení chudobní v duchu...“ Kristus tu teda nevyzdvihuje chudobných ale chudobných v duchu. Aký je medzi tým ale rozdiel?

Začnime najprv bohatými v duchu. Čo myslíte, ako vyzerá človek bohatý v duchu? Je jedno či má veľké bohatstvo alebo je chudobný, aj jeden aj druhý môžu byť bohatý v duchu. Postoj takéhoto človeka je: „Všetko, čo potrebujem, mám, nič a nikoho nepotrebujem.“ Náš spolubrat Thomas, keď prišiel z Indonézie, po pár mesiacoch povedal: „Vy tu v Európe už nehľadáte Boha, vy sa správate tak, akoby ste ho už ani nepotrebovali, pretože si myslíte, že už máte všetko. Ste zabezpečení po všetkých stránkach a tak Boha ani nehľadáte.“ Je to veľká pravda o mnohých z nás. Áno, človek bohatý v duchu je plný svojho majetku – toho, čo získal a ešte túži získať. Možno toho má veľa, možno veľmi málo, ale na tom, čo má, je doslova „prilepený“. Je plný seba a svojich záujmov, stará sa a znepokojuje pre to, čo má, aby mu to nikto neukradol, a myseľ má plnú plánov, ako svoj majetok ešte zveľadiť. Niektorí totiž znásobujú svoj majetok ani tak nie preto, že vďaka nemu môžu vykonať veľa dobra pre seba a svojich blízkych, ale často iba preto, aby číslo na ich konte rástlo, hoci z tých peňazí nikto nič nemá. Takýto človek nehľadá Božie kráľovstvo a cudzie sú mu záujmy iných okolo neho, tobôž záujmy samého

Boha. Preto takíto ľudia nedosiahnu Božie kráľovstvo.

Naproti tomu chudobný v duchu, hoci možno aj má veľa bohatstva, nestrachuje sa však oň, vie totiž, že keď Pán Boh dal, Pán Boh môže i vziať, keď sa mu zapáči. Jeho myseľ nezapĺňajú plány ako zveľadiť svoje bohatstvo. Jeho myseľ a vôľa sú voľné – prázdne, vyprázdnené od fyzického bohatstva a to pre Boha, pre jeho plány, ako zveľadiť jeho kráľovstvo. Len takíto skutočne hľadajú Božie kráľovstvo a vedia aj svoj fyzický majetok, veľký či malý, použiť na Božie ciele. Len takíto skutočne chudobní v duchu Božie kráľovstvo aj dosiahnu, pretože ho hľadajú z celého srdca, celej mysle, celej duše a zo všetkých síl.

Ako sa dá darovať niekomu niečo, ak má plné ruky a niet mu už kam čo strčiť? Musí svoje ruky vyprázdniť, aby ste mu mohli niečo darovať. Ak si ich neuvolní, môžete mu to natískať akokoľvek, neprijme to od vás. Je to ako s človekom, ktorý je veľmi hladný a sedí za stolom a pred sebou má tanier plný kameňa, piesku a blata. Chce sa najesť ale akokoľvek naberá a žuje, nedá sa to. Ak mu chcete dať do taniera skutočné jedlo, ktoré ho nasýti, musí pochopiť, že z kameňa sa nenaje, že to všetko musí z taniera vyhodiť a tanier vyprázdniť. Až potom sa bude môcť skutočne nasýtiť pravým jedlom. Tak to vyzerá s človekom, ktorý svoju dušu naplní bohatstvom a starosťami oň. Kým nepochopí, že bohatstvo ho neurobí šťastným, dovtedy bude v bohatstve márne hľadať naplnenie svojho vnútra. Stále sa bude cítiť nenaplnený a nešťastný.

Aj ja som ešte na výške v prvých rokoch chcel naplniť svoju peňaženku nejakými peniazmi a predstavoval som si, aký by som bol šťastný, keby sa mi to tak podarilo. Vďaka niektorým brigádam a hlavne šetreniu peňazí sa mi to nakoniec po nejakom roku a pol podarilo. Už som na to aj zabudol, len raz som otvoril peňaženku a pozerám, že je v nej akosi viac peňazí ako obyčajne – nič moc ale pre študenta vtedy, to bolo dosť. Spomenul som si zrazu na tú moju túžbu na začiatku. Uvedomil som si, že hoci aké také peniaze mám a môžem si už niečo pre seba kúpiť, akosi nič to so mnou nerobí. A tak si hovorím: „Robo veď sa teš! Máš konečne trošku viac peňazí, tak by si mal byť nejako šťastnejší! Čo je to s tebou?“ Akokoľvek som sa snažil vzbudiť si pocit šťastia, nešlo mi to. Vtedy som si uvedomil, že šťastným ma neurobia peniaze, bohatstvo, ale ľudia, ktorých môžem milovať a oni slobodne bez štipky môjho prinútenia sami odpovedajú vrúcnu a obetovanou láskou ku mne.

Antoine de Saint Exupery povedal múdru vetu: „Najväčší prepych je prepych medziľudských vzťahov.“ Iba takéto bohatstvo je skutočným bohatstvom a my môžeme povedať: „Ten, kto má Boha, má všetko, pretože Boh je Láska.“ Kto je teda skutočne chudobný v duchu, iba ten je skutočne bohatý, pretože svoje srdce, myseľ, dušu a sily vyprázdnil pre Toho, ktorý v láske dáva všetko, čo človek skutočne potrebuje. A ten, kto je bohatý v duchu, je v podstate veľký zobrák, ktorému bude stále čosi podstatné chýbať, keďže iba Boh - Láska naplní bezodné srdce

Blahoslavenství - 1 - Chudobní v duchu

Napísal Balek Robert
Pondelok, 07 Jún 2010 08:18

človeka. Žiaľ, alebo lepšie povedané vďaka Bohu - tak sme boli stvorení. Amen.